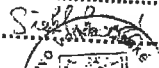

Vypraveno
dne 20.6.16

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
 dne: 4.7.2016
 podpis:

V Praze dne 17. června 2016
Č. j.: MV-72586-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.
prac. č.: 0948r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali nar. Ninh Binh - Vietnam, a nar. Hanoj - Vietnam, jako zákonní zástupci za nezletilého nar. Havlíčkův Brod - Česká republika, (dále jen „žadatel“), všichni státní občané Vietnamu, všichni trvale bytem . rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 26. 4. 2016, č. j.: VS-9814/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilému žadateli, a rozhodl t a k t o :

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

Odůvodnění:

I.

Dne 24. 9. 2014 podali rodiče žadatele jako jeho zákonní zástupci prostřednictvím Krajského úřadu Kraje Vysočina žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvu vnitra byla předmětná žádost doručena dne 6. 11. 2014. Žadatel žije ve společné domácnosti s rodiči, jež jsou státními občany Vietnamu, a se dvěma sourozenci. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ode dne 26. 9. 2002, tj. od narození, za účelem sloučení rodiny.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatele posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatele nevyhovělo. Důvodem k tomuto postupu Ministerstva vnitra byla skutečnost, že žadatel dostatečně neprokázal, že by byl v České republice integrován z hlediska rodinného. Při posouzení věci Ministerstvo vnitra v souladu s judikaturou správních soudů zohlednilo, že rodiče žadatele, na kterých je vzhledem k svému věku zcela závislý, jsou státními občany Vietnamu, kteří o udělení státního občanství České republiky nežádají. Ministerstvo vnitra tedy upřednostnilo tzv. zásadu jednotného státního občanství v rodině, resp. zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí.

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podali zákonní zástupci žadatele včasný rozklad, v němž uvedli, že žadatel splňuje veškeré povinné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, přičemž zdůraznili,

že v České republice žije již od svého narození. Pokud se týká Ministerstvem vnitra konstatované nedostatečné rodinné integrace žadatele, zákonní zástupci žadatele uvedli, že je nutno zopakovat, že sestra žadatele již české státní občanství nabyla. V této souvislosti zákonní zástupci žadatele poukázali na to, že žadatelova sestra v době nabytí státního občanství České republiky požívala status studenta a byla tedy v téměř, ne-li zcela totožné situaci jako žadatel. Přitom skutečnost, že je žadatel dosud zcela závislý na svých rodičích, je nezpochybnitelná. Zákonní zástupci žadatele dále v rozkladu uvedli, že je zcela namístě zohlednit, že celá žadatelova rodina není rizikem pro Českou republiku, což bylo také prokázáno v podkladech, které bylo nutno k žádosti o státní občanství České republiky doložit. Zákonní zástupci žadatele rovněž uvedli, že státní občanství České republiky by žadateli také v určitých situacích umožnilo snazší přístup k dalšímu vzdělání, a to například v situacích, kdy by měl zájem o studium ve Spojeném království. Kromě výše uvedeného zákonní zástupci žadatele poukázali na nepřiměřeně dlouhou dobu řízení. Závěrem rozkladu zákonní zástupci žadatele konstatovali, že žadatel má sice možnost využít zjednodušeného nabytí státního občanství České republiky po dovršení 18 let, toto však považují za nevhodné, vzhledem k tomu, že žadatel bude nucen veškeré podklady obstarávat znovu a navíc i správní orgán bude nucen žádost znovu přezkoumávat.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra je se zřetelem k závěru rozkladové komise toho názoru, že v daném případě Ministerstvo vnitra postupovalo správně, když žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo, neboť udělení státního občanství České republiky brání zásada jednotného státního občanství rodiny. Ministerstvo vnitra své rozhodnutí pak řádně a srozumitelně zdůvodnilo.

Pokud se týká námitky zákonných zástupců žadatele, že sestra žadatele za téměř shodných podmínek nabyla státní občanství České republiky, lze konstatovat pouze následující. Jak vyplývá ze spisového materiálu (konkrétně z kopií přiznání k dani z příjmu fyzických osob), mělo by se pravděpodobně jednat o Vu Viet Trinh Pham, starší sestru žadatele. Ministr vnitra však uvádí, že tato osoba nebyla dohledána v ústřední evidenci státního občanství, ani o této osobě nejsou známy bližší údaje. Zákonní zástupci žadatele pak toto tvrzení ničím nedoložili. S ohledem na výše uvedené tak není prokazatelné, zda zmiňovaná sestra žadatele státní občanství České republiky skutečně má. Není rovněž zřejmé, za jakých podmínek měla starší sestra žadatelky získat státní občanství České republiky, kdy se mohlo jednat např. o nabytí na základě prohlášení po dosažení zletilosti. V daném případě byla žádost zamítnuta z důvodu nízkého věku, kdy lze z okolností případu usuzovat, že žadatel je dosud zcela vázán na své rodiče, kteří státní občanství České republiky nemají.

K námitce zákonných zástupců žadatele, že je namístě zohlednit, že celá žadatelova rodina není rizikem pro Českou republiku, ministr vnitra uvádí, že tuto skutečnost nikdo nerozpouje. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, důvodem nevyhovění žádosti o udělení státního občanství České republiky byla žadatelova nedostatečná rodinná integrace, neboť jeho rodiče jsou státními

občany Vietnamu, nikoliv že by zde existovalo potenciální riziko pro Českou republiku.

Ministr vnitra dále zdůrazňuje, že možnost usnadnění vzdělávacích aktivit žadatelů v návaznosti na získání státního občanství České republiky, navíc mimo území České republiky, jak poukazují zákonní zástupci žadatele, je pro rozhodnutí o udělení státního občanství České republiky bezpředmětná, když naopak pro kladné vyřízení žádosti - udělení státního občanství České republiky - je rozhodný vztah žadatele k České republice a samozřejmě předpoklad splnění zákonných podmínek.

Ministr vnitra nesouhlasí ani s tvrzením zákonných zástupců žadatele, že by v budoucnu možný postup žadatele podle § 35 zákona o státním občanství České republiky byl nevhodný. Předně je třeba upozornit, jak je z napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra patrné, žadatel v současné době nespĺňuje zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Proces získání státního občanství České republiky prohlášením podle § 35 zákona o státním občanství České republiky je pak dle názoru ministra vnitra jistě časově i finančně méně náročný, neboť se jedná o zjednodušenou formu řízení, kdy žadatel prokazuje splnění pouze tří podmínek, přičemž seznam požadovaných listinných podkladů, které je třeba doložit, je menšího rozsahu než v případě žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Pokud se týká nepřiměřené délky správního řízení, jak poukazují zákonní zástupci žadatele, ministr vnitra připouští, že napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra nebylo vydáno v zákonné lhůtě. Nicméně je třeba uvést, že daná lhůta je toliko lhůtou pořádkovou, jejíž nedodržení samo o sobě nezakládá nezákonnost vydaného rozhodnutí. V této souvislosti ministr vnitra uvádí, že důvodem nedodržení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí správním orgánem prvního stupně byl enormní nárůst žádostí o státní občanství České republiky po 1. 1. 2014, kdy vstoupil v účinnost zákon o státním občanství České republiky, přičemž ani při maximálním úsilí Ministerstva vnitra nebylo vždy možno z kapacitních důvodů stanovené procesní lhůty dodržet.

Ministr vnitra konstatuje, že v postupu Ministerstva vnitra při vyřízení věci neshledal pochybení, jež by vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 4. 2016, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

